

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: E. White, C. Hermes a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie článku 1 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, s. 27) v rozsahu, v akom zamietá zápis zariadenia, ktorého identifikačný kód je DE000000000000563, na zoznam zariadení uvedený v článku 11 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mím. vyd. 15/007, s. 631) a predbežné celkové ročné množstvá emisných kvót bezodplatne pridelených tomuto zariadeniu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Arctic Paper Mochenwangen GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 1.2.2014.

Žaloba podaná 26. júna 2014 – Green Source Poland/Komisia

(Vec T-512/14)

(2014/C 395/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Green Source Poland sp. z o.o. (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: M. Merola a L. Armati, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca svojou žalobou navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie C(2014) 2289 final zo 7. apríla 2014, ktorým Komisia odmietla poskytnúť finančný príspevok z Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci hlavného projektu „Nákup a implementácia inovatívnych technológií biozložiek na výrobu biopalív“, ktorý bol súčasťou operačného programu „inovatívnej ekonomiky“ pre štrukturálnu pomoc v rámci cieľa Konvergencia v Poľsku.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia prekročila svoje právomoci podľa článku 41 nariadenia č. 1083/2006 (¹) a porušila zásady právnej istoty a proporcionality tým, že poskytla *de facto* záväzný účinok návrhu ešte neschválenej smernice, t. j. návrhu smernice o nepriamej zmene využívania pôdy. Žalobca tvrdí, že odmietnutie sa v skutočnosti nezakladalo na tom, že by projektu chýbal vysoký stupeň inovatívnosti ako výrobnému závodu na výrobu biopalív prvej generácie z potravinárskych plodín, ale na tom, že projekt nebol v súlade s návrhom smernice o nepriamej zmene využívania pôdy (²), ktorá presadzuje výrobu palív druhej generácie z iných plodín než potravinárskych. Komisia teda založila svoje rozhodnutie na budúcej právnej úprave, aby tak odmietla poskytnúť príspevok z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia a zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o rozhodnutie, že návrh smernice o nepriamej zmene využívania pôdy spôsobí neudržateľnosť navrhovaného závodu. Žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď na základe špekulácií rozhodla, že dlhodobá ekonomická udržateľnosť závodu by po roku 2020 bola otázná, pretože po roku 2020 sa údajne bude poskytovať finančná podpora len na biopalivá vyrábané z iných plodín než potravinárskych.
3. Tretí žalobný dôvod založený na zneužití konania a porušení zásady proporcionality, pretože Komisia postupne uvádzala nekoherentné a umelé dôvody s cieľom odmietnuť poskytnúť príspevok z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 41 nariadenia č. 1083/2006, pretože Komisia vo svojom posúdení prekročila kritériá stanovené v príslušnom operačnom programe, keď rozhodla, že sa podporujú iba „najmodernejšie riešenia“ a „najinovatívnejšie a najnovšie riešenia“. Operačný program však odkazuje len na nové a moderné riešenia, čo treba vykladať s ohľadom na súčasný stav priemyselného a obchodného rozvoja v Poľsku a s ohľadom na celkový cieľ, ktorým je podporovať rozvoj dotknutého regiónu.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení článku 41 nariadenia č. 1083/2006, zásady riadnej správy vecí verejných, povinnosti náležitej starostlivosti a povinnosti odôvodnenia.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na zneužití konania a porušení zásad primeranej lehoty a riadnej správy vecí verejných, ako aj na porušení článku 41 ods. 2 nariadenia č. 1083/2006 stanovujúceho trojmesačnú lehotu na prijatie rozhodnutí o hlavných projektoch. Žalobca tvrdí, že Komisia neprestajne vyzývala Poľsko, aby svoju žiadosť vzalo späť, a opakovala rovnaké otázky alebo dopĺňala nové a nerelevantné otázky, čím predlžovala konanie na viac ako jeden a pol roka, a teda znižovala pravdepodobnosť schválenia navrhovaného projektu.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, s. 25).

(²) Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/70/ES týkajúca sa kvality benzínu a naftových palív a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2009/28/ES o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie.

Žaloba podaná 30. júla 2014 – EEB/Komisia

(Vec T-565/14)

(2014/C 395/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: European Environmental Bureau (EEB) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Podskalská, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie Komisie z 12. júna 2014 (Ares [2014] 1915757),
- zrušil druhé napadnuté rozhodnutie Komisie 2014/804/EÚ zo 17. februára 2014,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca svojou žalobou navrhuje zrušiť rozhodnutie Komisie z 12. júna 2014 (Ares [2014] 1915757), ktorým bola ako neprípustná odmietnutá žiadosť žalobcu o vnútorné preskúmanie rozhodnutia Komisie C(2014) 804 final zo 17. februára 2014 o oznámení Poľskej republiky týkajúceho sa prechodného národného plánu podľa článku 32 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ (¹) o priemyselných emisiách. Žalobca ďalej navrhuje zrušiť rozhodnutie C(2014) 804 final zo 17. februára 2014.